

Jule- og Nytårshilsen til skibslaget Sebbe Als' medlemmer og venner 2021 / 2022

I vor Nytårshilsen i år vil vi mindes nogle af de mennesker der grundlagde skibslaget og dermed gjorde det muligt at Augustenborg blev kendt både indenlands og udenlands samt at tusindvis af mennesker gennem mere end 50 år har haft uforglemmelige oplevelser.

Carl Otto og Edith havde som ledere af Det gule spejderkorps i Augustenborg samlet en stor flok af unge mennesker omkring spejderarbejdet.

I 1965 lejede Carl Otto vikingskibet Imme Gram i et par weekender hvor vi sejlede med skibet i Augustenborg fjord. I 1966 lejede de igen skibet til et togt der gik fra Kaløvig til vikingebyen Hedeby (Haithabu) ved Slesvig.

I 1967 samlede Carl Otto sine ledere og de besluttede at bygge vort eget vikingskib. Vikingskibshallen i Roskilde ved Ole Crumling Peterseen leverede tegninger til vrag 5 fra Skulderlev fundene mod at vi skulle bygge skibet med originalt værktøj.

Carl Otto var god til at skaffe materialer til en god pris, men der skulle skaffes penge for at gennemføre projektet.

Tage Hansen havde gennem sit arbejde gode kontakter til Bitten Clausen og gjorde hende interesseret,

Bitten Clausen donerede penge og arbejdet skred fremover. I hele processen med bygningen fulgte Bitten med og ved søsætningen i 1969 blev Bitten gudmor til skibet. Da vi i 1976 manglede penge til at gennemføre USA turen kom Bitten os også til hjælp.

Skibslaget
Sebbe Als
Augustenborg

Edith og Carl Otto Larsen

Edith Larsen og Bitten Clausen 2009

Tage Hansen og Bitten Clausen 1969

Preben Tang var en fantastisk håndværker og lagde en masse tid og ekspertise i bygningen.

Leo Svendsen og Jens Kristensen modtog skitserne til skibet fra Ole Vikingskibshallen og ud fra dem udfærdigede tegninger af alle de elementer der skulle indgå i byggeriet.

Preben Tang

Jens Christensen

Leo Svendsen

Jens Christian Nissen (Cedde) var en af os arbejdende spejdere, men han var nok den mest energiske, både med bygningen af Sebbe, men senere hen også med bygningen af Ottar.

Jens Christian Nissen

Vi var mange der byggede skibet,

både spejderne i Augustenborg, men også spejdere fra Havnbjerg og Broager. Der er mange der har gjort en stor indsats, men vi kan ikke medtage hver enkelt.

Vi vil i vor nytårshilsen mindes de mennesker der gjorde dette projekt muligt.

Den bedste måde er at se det Edith Larsen skrev under bygningen:

I januar 1969 var der fest,

og Edith "HUG DA" skrev:

Bor man i Augustenborg, må man ofte undre sig - hvad er det der sker hver lørdag derovre på Shanghai? De kommer strømmende til fra syd og nord, en enkelt endda i hvid Volvo fra Sønderborg.

Jeg har hørt, at de i laden bygger vikingskib - det er dog det glade pip, en mand - en kludekræmmer ved navn Calle Skimmel fandt på det - han og hele hans vrimmel af drenge og mænd har erobret Langdel og omliggende øer med skove, havne og "lille søer".

Hans højre hånd er overskibsbygningsingeniør Preben - en skovl af rang, der hverken kan håndtere økse eller tang. Men Knudsen si'r han har et super-nittehoved, så det er da altid noget, han har desuden Cedde, der ved om alt besked - og hvad han gør og si'r det står han ved.

Af andre originaler er der to fra Ulkebøl, den ene har en søn - den andens kone får et føl, når han i færøtrøje og med træsko på, skal fotografere "bord" og stole i Augustenborg. Men de trodser alle farer og sniger sig af sted. Bist er glad og lykkelig, når han må ligge ned i spåner under skibet - med en god cigar, mens Palle deler ud af den klogskab, han nu har.

Ak, den fred og hygge brat forstyrres af et brøl. Det er de vilde vikinger fra Havnbjerg - nu er det tid til øl, med sovepose i favnen og med tandbørste i snor, hver weekend de i vores hytte bor.

Først er der Arne-fipskæg med den røde klud, så Jørgen, Cowboy og Hans, der ser bekymret ud, for mellem disse mange, er der et tvillingepar, hvem pokker kan fortælle hvem det var der hver gang der skulle fejles et par ruder ud han slår. Om det er Morten eller Lars eller omvendt - hvad ved jeg, de ser nøjagtig ens ud - hver for sig.

Når Flemming ser en skraldespand, eller andet gammelt skidt, får han i begge øjne vand, hvor historisk, hvor antikt, men fælles for de fyre: de er ikke til styre, de pukler på og fører an, så det er svært for Petermand, de hugger sammen ølsvin ... (kølsvin) og derved har de megen grin, så Henning må slå i bordet, for at få ro til at koncentrere sig om roret.

Her må ikke fejles, for ellers ka' der skudde sejles, si'r Peter Svendsen - han er en krukke, mener Mogens, der er knaldgod til at lave bukke.

Poul-Erik og Steen går så stille omkring, jeg tænker, de laver nok slet ingen ting, og dog - de arbejder uden al den snakken. De ved nemlig, der vanker et par på frakken af Preben, når han vil op sig manne.

Det måtte forleden Jørgen Petersen sande, han eksed i planken, som han nu det vil og var nær blevet smidt af h... Hedeby til.

Se - hugge i træet lærer een efter een, men ramme i benet ka' kun Lars og Kurt fra Gråsten. "De fie fra Broue - dem kinne vi it, de hinte vår træ - sånt lidt edde lidt". Nu er vi jo spændt på, om det som tofter gør nytte, eller ender i pejsen i Broager spejderhytte.

I kender alle Leo og hans vandede vitser, men sammen med Jens har han lavet de skitser I bygger efter hver eneste dag, og det er de kommet så glimrende fra.

Når jeg tænker tilbage, da træet endnu i skoven stod, skulle fældes og flækkes ifod for fod, spør jeg: Uden Jessen, var det da lykkedes overhovedet? Ja, og så Tage, der kom da det værste var overstået.

Hvis jeg nogen har glemt, så undskyld, men det er slet ikke så nemt, for mange har hjulpet - enhver og alle, men hvad var det hele foruden Calle? Jeg håber - jeg ved, I kan klare det job at få vikingskibet bygget op, hæng i venner, tiden så hastigt flyr, sæt ikke vore forventninger over styr.

I skal tiden vise at det ikke er det glade pip. Når man vil kan man bygge et vikingskib.

Edith Larsen

Udfordringen er nu at føre skibslaget videre.

For 5 år siden gennemgik skibet en midlertidig reparation. Reparationen betød at skibet nu kunne holde 3 - 5 år hvorefter kølen skulle skiftes.

Sebbe efter jubilæet 2019

Sidste sejltur med Sebbe var til 50 års jubilæet i juli 2019. Skibet blev før vinteren rigget af og blev liggende i vandet vinteren over. I juli 2020 blev skibet taget op, bundmalet, søsat og lagt i havnen igen, her overvintrede hun så. I sommeren 2021 fik vi skabet skibet, rengjort det og givet skibet olie indvendig. I oktober trak vi Sebbe op i nausten.

Sebbe skal have en ny køl - vi har et tilbud, man mangler penge

Udskiftningen af kølen er en stor process der virkelig kræver ekspertise. Vi har fundet en kompetent skibsbygger i Nordjylland der vil påtage sig opgaven, men prisen er 650.000 kr. Vi har haft de første ansøgninger ude hos fonde, men har desværre fået afslag. Vi vil selvsagt fortsætte med andre fonde og håber det vil lykkes at skaffe pengene, så Sebbe efter 52 år kommer til at sejle videre i mange år.

Coronaen har også ramt Sebbe

Nedlukningen gjorde at vi kun kunne mødes få mennesker på nausten i en lang periode. Der blev så atter lukket op og vi så frem til en række nye aktiviteter, men den nye opblomstring af sygdommen har gjort at vi måtte aflyse juleafslutningen og spørgsmålet bliver om vi nu også må udskyde generalforsamlingen i januar?

Status for skibslaget

Selvom Sebbe ikke har sejlet de sidste 2 sæsoner har vi ikke ligget stille. Ottar blev renoveret og vi har haft flere sejlture med hende. Der er blevet ryddet op både udenfor og indenfor i nausten og masser af affald kørt væk. Ved generalforsamlingen i juni blev der foretaget en stor udskiftning i bestyrelsen. Det kom også frem at medlemsantallet er skumpet. Vi skal gerne være flere, men med coronarestriktioner og uden Sebbe har det været svært at planlægge og tilbyde nye medlemmer aktiviteter. Noget vi håber vi kan få mulighed i det nye år.

Vi ønsker hermed alle en rigtig god jul og et godt nytår og håber at vi ses til nye eventyr i 2022.

Bestyrelsen

